

5. nagroda

ARSIS Atelier Projektowe

Głównym założeniem projektu jest przywrócenie miastu zamkniętej dotychczas przestrzeni poprzemysłowej i stworzenie w jej miejscu przestrzeni publicznej, będącej wizytówką Rudy Śląskiej. Zamknięte dotąd obiekty staną się atrakcją turystyczną, a oferta kulturalno-dydaktyczna przyciągnie różne grupy odbiorców. Dzięki dostępności dla każdego, powstanie nowe miejsce spotkań mieszkańców, w otoczeniu zieleni i historii ich miasta.

Projekt zachowuje zdecydowaną większość zabudowy kompleksu Wielkiego Pieca, która wpisana jest do rejestru zabytków województwa śląskiego. Dodane elementy nowej architektury tworzą dyskretne tło dla zabytku. Muzeum Wielkiego Pieca ma szansę stać się nowym znakiem rozpoznawczym w krajobrazie Śląska.

Zarówno projekt, jak i zagospodarowanie terenu, kładą maksymalny nacisk na wyeksponowanie istniejących obiektów kompleksu Wielkiego Pieca. Projektowane kubatury wpisane są w istniejącą tkankę przemysłową i stanowią jedynie tło w zastanym krajobrazie. Koncepcja zagospodarowania terenu przewiduje utworzenie przedpola obiektów w postaci placu, który może stać się miejscem spotkań mieszkańców, festynów, koncertów czy wydarzeń kulturalnych. Parkingi zlokalizowane od strony projektowanego wjazdu na działkę, wzdłuż jej krótszego boku. Projekt przewiduje 36 miejsc parkingowych dla samochodów osobowych, w tym 3 dla osób niepełnosprawnych oraz 3 dla autobusów, a także stojaki na rowery. Ograniczenie ruchu kołowego ma służyć bezpieczeństwu i komfortowi zarówno zwiedzających, jak i osób korzystających z przestrzeni Wielkiego Pieca. Nawierzchnię placu zaprojektowano z wielkoformatowych płyt betonowych, nawiązujących do dróg technicznych w zakładach przemysłowych (tzw. płyty drogowe), z elementami czarnego, płomieniowanego lastriko. W posadzce placu wydzielono kwadraty trawnika, który może być również miejscem pikników mieszkańców. Takie rozwiązanie zwiększa ilość powierzchni biologicznie czynnej, a jednocześnie nie ogranicza możliwości organizacji imprez plenerowych. Dodatkowo na płycie placu pojawia się mapa huty z 1929 roku, która daje wyobrażenie o jej wielkości.

Obrzeże działki urządzono zielenią izolacyjną różnej wysokości w celu stworzenia enklawy wolnej od hałasu i zanieczyszczeń. Dojście piesze na teren - od strony ulicy Niedurnego - poprzez szeroki pasaż pieszy. Dodatkowo proponuje się zaakcentowanie przejścia przez ulicę w postaci wyniesionej wyspy, spowalniającej ruch kołowy na tym odcinku ulicy.

